

Az Európai Bizottság 2040-es uniós klímacél-javaslatának a magyar klímaátmenetre gyakorolt hatása



**Az Európai Bizottság 2040-es
uniós klímacél-javaslatának
a magyar klímaátmenetre
gyakorolt hatása**

2024. JÚNIUS



TARTALOMJEGYZÉK

Kulcsüzenetek	4
Bevezető	5
Részletes elemzés	6
1. A Bizottság közleménye – politikai, jogi és szakmai megfontolások a 2040-es uniós klímacél meghatározásához	6
2. Modellezési eredmények	9
3. Következtetések	11
Felhasznált képek	12
Impresszum	13

Kulcsüzenetek

■ A 2040-es klímacélról való döntés már most időszerű, hogy mindenki számára világos legyen a 2050-es klímasemlegességhez vezető pálya minden eleme, ezáltal kiszámíthatóbban tervezhessen és hogy az EU jó példával járjon elől az ENSZ égisze alatt zajló klímátárgyalásokon, inspirálva más nagy kibocsátókat is.

■ A Bizottság 2040-es célérték-javaslatát mind uniós szinten, mind hazánkra nézve alig néhány százalékpontos ambíció-emelést jelent annak a pályának az időbeli kiterjesztéséhez képest, amit a 2024-2030-as évekre a már a mostani évtized között megerősített uniós klíma- és energiapolitikai célok maradéktalan végrehajtása jelentene. Azonban az új cél elfogadása esetén a nehezen csökkenthető kibocsátási kategóriákra is fókuszálni kellene a következő évtizedben, ami hosszabb távon egyébként is elkerülhetetlen.

Az új pályával az EU és Magyarország is eléri a 2050-es klímasemlegességet, még hozzá 2040-ig a lineárisnál gyorsabb pályán haladva.

A 2031-2040-es időszakra vonatkozó feladat pontos nagysága attól is függ, hogy a Kormány a Nemzeti Energia- és Klíma-terv frissítésének véglegesítése során elfogadja-e az Európai Bizottság által 2030-ig ajánlott pályát. Ennél alacsonyabb ambíciószint esetén 2030-at követően még többet kellene teljesíteni.

■ Magyarország tagállamként is képes lehet elérni akár a nettó 90%-os ÜHG-csökkentést 2040-ig 1990-hez képest, de az mind a fogyasztási szokások megváltozása, mind a technológia-változás oldaláról jelentős változásokat feltételez. Ugyanakkor a klímasemlegességi cél biztos és igazságos elérése érdekében az uniós szintű 90%-os cél támogatása javasolt, az Európai Klímaügyi Tudományos Tanácsadó Testület javaslatával összhangban.

A legfontosabb újdonságok a Bizottság 2030-ig hazánknak küldött ajánlásain alapuló, magas ambíciójú pályához képest az e-tüzelőanyagok megjelenése, még több hidrogén, még magasabb széndioxid-leválasztás és tárolás vagy felhasználás (CCUS) és új ipari technológiák alkalmazása, illetve további fogyasztói szokásváltozások.

■ A Bizottság 2040-es célról szóló közleménye nem tartalmaz új szakpolitikákra vonatkozó javaslatokat, így egyelőre nem tudni, hogy a végrehajtása milyen módon történne.

Ennek meghatározása a következő Bizottság és a következő évek jogalkotási munkájának lesz majd a feladata. Mindenesetre ezek a hiányzó adatok behatárolták azt, hogy a jelen vizsgálat mennyire lehet részletes.

Bevezető

A Green Policy Center elemzése az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2040-es uniós klímacélra vonatkozó javaslatának Magyarország klíma- és energiapolitikai céljaira és eszközeire gyakorolt potenciális hatásait vizsgálta meg. Az elemzésnek azért van különleges relevanciája, mert a Bizottság vonatkozó hatásvizsgálata csak uniós szinten készült el, tagállami szintű elemzéseket nem tartalmaz. Miért kell már

most foglalkozni a 2040-es évvel, miközben csak nemrég zárultak le a megemelt 2030-as uniós célhoz kapcsolódó jogalkotási eljárások? Hogyan és milyen mértékben kellene hozzájáruljunk egy 90%-os uniós szintű csökkentési célhoz? Mennyiben jelentene mindez eltérést az eddigi pályához képest? Többek között ezekre a kérdésekre is választ adtunk az anyagban.



Részletes elemzés

1. A Bizottság közleménye – politikai, jogi és szakmai megfontolások a 2040-es uniós klímacél meghatározásához

A Bizottságnak az Európai Klímarendelet értelmében, a Párizsi Megállapodás 14. cikkében említett első Globális Értékelést követő hat hónapon belül, részletes hatásvizsgálaton alapuló jogalkotási javaslatot kellett volna benyújtania, amiben javaslatot tesz az Európai Unió 2040-es klímacéljára. Ez a cél határozza meg a már korábban kitűzött 2030-as (nettó¹ 55%-os ÜHG kibocsátás-csökkentés 1990-hez képest) és a 2050-es (a klímasemlegesség elérése²) uniós célértékek közötti utat. Mivel a globális értékelésre a 2023. november 30. és december 12. közötti dubaji ENSZ klímakonferencián került sor, így a bizottsági javaslat benyújtási határideje legkésőbb 2024. június 12, de az európai

parlamentari választások (június 6-9.) miatt reálisan inkább 2024. májusa vagy június eleje lett volna.

A javaslat megfogalmazása során a Bizottságnak tekintettel kell lennie egyrészt a Globális Értékelés eredményeire. Az Értékelés szerint, bár történtek pozitív fejlemények, a világ még messze van a Párizsi Megállapodás céljainak teljesítésétől. A jelenleg hatályos szakpolitikákkal a felmelegedés várható mértéke a század végéig 2,1-2,8 °C közötti szintre juthat az iparosodás előtthöz képest. Bár, ha feltételezzük, hogy az országok ígéretei maradéktalanul teljesülnek, akkor a globális átlaghőmérséklet emelkedése megállhat épphogy 2°C alatt. A legfonto-

¹ A jelen anyagban a kibocsátás-csökkentési értékek, hacsak nem jelöljük külön, a nettó elszámolás szerint értendők és 1990-es bázison. A nettó elszámolás azt jelenti, hogy a tényleges ÜHG kibocsátásból levonásra kerül a nyelők (pl. erdők, mezők) által megkötött ÜHG mennyisége.

² Ez a fennmaradó ÜHG kibocsátások és nyelések egyensúlyát jelenti, vagyis nettó nulla kibocsátást, azaz nettó 100%-os emisszió-csökkentést 1990-hez képest.

sabb következtetés, hogy a világ országainak mind a kibocsátás-csökkentés, mind a már elkerülhetetlen hatásokhoz való alkalmazkodás, mind a finanszírozás kapcsán többet kell tennie az eddigi vállalatoknál. Másrészt a Bizottságnak az Európai Klímaügyi Tudományos Tanácsadó Testület által kiadott iránymutatást is figyelembe kell vennie. Ez utóbbi tanulmány 2023. június 15-én jelent meg, és azt javasolja, hogy a 2040-es uniós klímacél az ÜHG kibocsátásának 90-95%-kal való csökkentése legyen 1990-hez képest. Ennek értékeléséről bővebben itt írtunk.

Ugyanakkor, a megemelt 2030-as uniós célérték végrehajtásáról még nincs elég információ ahhoz, hogy azt a 2040-es cél tervezéséhez megalapozottan figyelembe lehessen venni. Az uniós klíma- és energiapolitikai jogi keretek hozzáigazítása az új célhoz 2024. első félévére nagyrészt már lezárult, viszont a tagállamoknak csak 2024. június 30-ig kell benyújtaniuk a felülvizsgált nemzeti energia- és klímaterveiket, amiből kiderül majd, hogy a közös uniós célkitűzések megvalósításához hogyan kívánnak hozzájárulni. Ha a 2030-as uniós klíma- és energiacélok teljesülése a tagállami tervek alapján nem látszik biztosítottnak, a Bizottságnak közvetlenül be kell avatkoznia.

A Bizottság végül úgy oldotta fel ezt az időzítésből fakadó dilemmát, hogy két részre bontotta a feladatot. **2024. február 6-án közzétette a 2040-es uniós klímacélra vonatkozó közleményét** (a továbbiakban: Közlemény), **amelyben egy 90%-os emisszió-csökkentési célt ajánl**, és amelyet egy 600 oldalas uniós szintű hatásvizsgálat és más magyarázó írások is kísérnek. Ez még nem a várt jogszabályi javaslat, ami formálisan a már említett európai klímarendelet módosítása lesz. Azt csak a választások után felálló új Bizottság fogja benyújtani, várhatóan 2024 végén. Egy közlemény pedig nem, hogy jogi kötőerővel nem rendelkezik, hanem még a jogalkotá-

si folyamat hivatalos megkezdésének sem minősül. Ennek ellenére, természetesen az Európai Parlament és a Tanács már tartott róla előzetes, informális egyeztetéseket - tulajdonképpen már 2024 januárjában, a Közlemény megjelenését megelőzően is.

A Közlemény tartalmát, illetve a témában még annak megjelenését megelőzően adott előzetes tagállami **reakciókat** már összefoglaltuk egy korábbi cikkünkben. A Közlemény megjelenése után, a Környezetvédelmi Tanács 2024. március 25-i ülésén tartott vitában tíz tagállam egyértelműen vagy előzetes álláspontként támogatta a 90%-os célt (köztük Franciaország, Németország, Spanyolország, Hollandia és Dánia). Három inkább ellenezte azt (Csehország, Görögország és Lengyelország), tizenhárom pedig egyelőre bizonytalan, több pénzügyi támogatást és nagyobb rugalmasságot kér az adott ország egyedi jellegzetességei, problémái miatt. Az ipari versenyképesség iránti aggodalom széleskörűen megjelent a reakciókban - például a magyar álláspontnak is hangsúlyos eleme volt -, illetve a nukleáris energia alkalmazásának érdekében is többen felszólaltak. Az Európai Parlamentben már rögtön a Közlemény bemutatását követően tartottak egy vitát, amely során a jobboldali/konzervatív frakciók (ECR, ID) határozottan ellenezték az ambíció ezen magas szintjét, a mérsékeltebb jobboldali Néppárt a gazdák és az alacsony jövedelmű csoportok védelmét hangsúlyozta, a szocialisták és a liberálisok inkább egyetértettek a 90%-kal, míg a zöldek és a még baloldaliabb frakció még magasabb klímacélt szeretnének. Ahogy a korábbi cikkünkben jeleztük, az idén év elején még voltak olyan elképzelések, miszerint a 2040-es célérték mértékéről már a Közlemény alapján, a jogalkotási javaslat előtt politikai megállapodás születhet, még a 2024. június végéig tartó belga EU elnökség idején. Jelen ismereteink szerint erre

végül kísérlet sem történik, hanem kivárlják a majdani jogszabályi javaslat megjelenését. **A Közleményt a Bizottság vitaindító dokumentumnak szánja. Felvázol egy pozitív jövőképet, de nem javasol konkrét új szakpolitikai intézkedéseket, és nem határoz meg új ágazatspecifikus célokat.** A szakpolitikai szintű részletek várhatóan nem is a közelgő 2040-es cél jogszabályi javaslatból fognak kiderülni, hanem még később, 2026 során, amikor a szakpolitikai jogszabályok revíziója lesz esedékes azok felülvizsgálati ciklusa alapján. A Közlemény erősen épít a 2030-as klíma- és energiapolitikai keret végrehajtására. A Közlemény szerint a fosszilis tüzelőanyagok energetikai célú használata 80%-kal csökkenne 2021 és 2040 között.

A majdani 2040-es uniós klímacél képezi majd az EU-nak az ENSZ Éghajlatvédelmi Keretegyezmény Titkársága felé 2025-ben benyújtandó, a Párizsi Megállapodás alatti új vállalását. Tehát a döntést legkésőbb 2025 őszéig kell meghozni. Természetesen egy korábbi eredmény hasznos lehet az EU nemzetközi klímadiplomáciai erőfeszítései szempontjából.

Érdemes megjegyezni, hogy **a Közlemény szakít a 2030-as klímacél meghatározása során alkalmazott elvvel, mely szerint egyenletes pályán kell elérni a 2050-es klímasemlegességi célt.** Egy lineáris pálya a 2030-as -55% és a 2050-es klímasemlegesség között csak -78%-os klímacélt eredményezett volna 2040-re. Egyes korábbi szakmai spekulációk -80-85% körüli céljavaslatot vártak. Ehelyett a 2031-2040-es években a Közlemény tovább gyorsítja az előrehaladás tempóját, amelyet egy lassulás követ 2041-2050. között. Ugyanakkor, mivel a

2030-as klímacélt és a kapcsolódó szakpolitikákat a 2020-as évtized közben erősítették meg, a 2020-as évek második felében már olyan erős dekarbonizációs tempót kell elérni, amelynek folytatása 2040-re a Bizottság szerint 88%-os csökkenést adna ki. Tehát ilyen értelemben az új javasolt cél miatti tempófokozás nem jelentős. Egy további tényező, ami árnyalja a képet, hogy a legnehezebben csökkenthető emissziók maradnak a végére, azaz az utolsó néhány százaléknyi csökkentés jár majd a legnagyobb fajlagos költséggel, illetve életmódváltással.

A Közlemény nem ad meg tagállamonkénti elvárásokat, és azt sem jelenti, hogy minden tagállamnak egyesével el kellene érnie a -90%-ot 2040-ig, hanem az az Unió egészére összességében elérendő cél. Mivel az eddigi uniós logika kisebb ambíciószintet várt el az alacsonyabb jövedelmű tagállamoktól, így várhatóan ismét felmerül a tárgyalások során, hogy Magyarországnak elég lehet egy némileg 90% alatti teljesítés³. Ugyanakkor, ha megnézzük, hogy Magyarország saját maga számára önkéntesen milyen vállalásokat tett 2020-ra, 2030-ra és 2050-re, akkor megfigyelhető, hogy a hazai ambíciószint együtt mozog vagy legalábbis megközelíti az uniós szintű célkitűzéseket. Ezért, amennyiben EU szinten valóban kitűzésre kerül a 90%, úgy feltételezhető, hogy a hazai célérték is legalább 85% lesz, amint ezt korábbi elemzésünk alapján magunk is javasoltuk.

A **Közlemény hatásvizsgálata** négy forgatókönyvet mutat be. Ezek közül egyik sem pontosan a javasolt 90%-os célérték hatását mutatja. Az S1 a 2030-as és 2050-es célok közötti lineáris pályából indul ki: 2040-re 78% (78-81%) csökkentést ér el. Az S2 a 2024-2030-

³ Pontosabban az EU Klímajog nem fogalmaz meg nemzetgazdasági szintű célokat a tagállamok számára, hanem több részre bontva kezeli az ÜHG emissziót. Egyelőre 2030-ig ismertek a keretek. Vannak uniós szintű szakpolitikák, mint például a nagy kibocsátókra vonatkozó EU Kibocsátás-kereskedelmi Rendszere (EU ETS) vagy a közlekedésre, épületekre, kis ipari létesítményekre 2027-től létrejövő új kibocsátási rendszer (ETS2), illetve a fluortartalmú üvegházhatású gázokra vonatkozó rendelet, amelyekre csak egy-egy, az adott rendszer egészére vonatkozó uniós szintű cél kerül kitűzésre. Az EU ETS-en kívüli bruttó kibocsátásokra, a fentiekkel átfedve, vonatkozik az Erőforrás-egyensúlyi Rendelet, amely – némi kiigazítások mellett – GDP/fő alapon elosztott, kötelező tagállami célokat fogalmaz meg a tagállamoknak, egymástól való kvótavásárlás lehetősége mellett. A nyelésekre (LULUCF szektor) szintén kötelező tagállami célok kerültek kitűzésre. Mindemellett számos további uniós jogszabály segíti a klímacélok elérését, például a megújuló energia és az energiahatékonysági irányelv stb.

as évek gyors csökkenő trendjét folytatja, 88% (86-89%) csökkentéssel. A másik két forgatókönyv áll a legközelebb a javasolt célértékhez, de némileg túllövi azt. A technológiai megoldásokra fókuszáló S3 scenárió 92% (90%-94%) eredményre jut azáltal, hogy már 2040-ig teljesen dekarbonizált áramtermeléssel és az összes ipari folyamat-emisszió leválasztásával számol, részben e-üzemanyagot állítva elő belőlük, valamint optimalizálja a teherszállítást. A LIFE forgatókönyv, amely 93% (90%-94%) csökkentést ér el, lassabb

technológiai előrehaladás mellett inkább a szemléletformálásra, viselkedés-változásra alapoz. A hatásvizsgálat, hiába 600 oldal hosszú, mégsem tér ki a tagállami szintű hatásokra, hanem az EU-t, mint egy egészet vizsgálja. Részletesen foglalkozik ugyanakkor az éghajlatváltozás hatásaival, az egyes forgatókönyvek uniós szintű bemutatásával, beleértve a szociális-gazdasági hatásokat és költségeket, illetve a nemzetközi klímadiplomáciai következményeket.

2. Modellezési eredmények

Mivel a Közlemény nem tartalmaz tagállami szintű bontást, ezért a jelen dokumentum célja, hogy modellezés segítségével részletesebb képet adjon arról, hogy Magyarországra nézve mit jelent a Közlemény által felvázolt cél elérése, vagyis hogyan és milyen mértékben kellene hozzájáruljunk egy 90%-os uniós szintű csökkentési célhoz.

A modellezéshez ki kellett választanunk, hogy a Közlemény melyik forgatókönyvből induljunk ki. Bár magunk is javasoltuk, hogy a hazai ipar haladjon a technológiai fejlesztések élvonalával, az S3-ban bemutatott szintű igen magas és átfogó fejlettség elérését 2040-es időtávon kevésbé látjuk reálisnak a hazai viszonyok között. **Ezért a Magyarországra vonatkozó elemzés készítése során inkább a LIFE forgatókönyvre alapoztunk. Mivel a Bizottság politikai javaslata 90% és nem 93% csökkentés, ezért az uniós szintű hatásvizsgálattal szemben az előbbi uniós szintű ambíciószintet lőttük be célként.**

A modellezés során a Pathways Explorer (PE) klímapolitikai modell v42.4 verzióját használtuk.

Mivel a Közlemény erősen hangsúlyozza, hogy a 2030-as megerősített klíma- és energiapolitikai keret maradéktalan végrehajtására alapoz, ezért a 2030-ig tartó pályá

tekintetében abból a korábbi forgatókönyvből indultunk ki, amelyben a Bizottságnak a magyar Nemzeti Energia- és Klímatervezési felülvizsgálatának tervezetéhez tett ajánlásait elemeztük (a továbbiakban: Referenciaforgatókönyv, részletes leírást ld. [itt](#), különösen azon anyag mellékletében), beleértve a Bizottság szokatlanul magas népszerűség-előrejelzésének alkalmazását. Ez egy meglehetősen ambiciózus forgatókönyv. Eszerint hazánk nettó ÜHG kibocsátása 2030-ig már nagyjából 60%-kal csökken. Azon belül pedig Paks-II rendszerbe állásának a 2030-as évtized első felére való kitolódását és a kormányzati 2030-as áramimport-csökkenési cél elérését azzal ellensúlyozza, hogy a megújuló energia aránya 2030-ban 35,5% körül alakul, a végsőenergia-fogyasztás pedig 182 TWh körüli értékre csökken (a Bizottság ajánlása 34% és 188 TWh volt). Mindezt a viselkedés-változásban rejlő potenciál nagyfokú kihasználásával éri el, kivéve az étkezési szokásokat, ahol ez nagyrészt 2030 utánra marad. Az épületek energetikai korszerűsítése (a legrosszabb energiahatékonyságú körre fókuszálva), a közlekedés dekarbonizációja, a szél-, geotermikus- és napenergia, illetve biometán nagyfokú alkalmazása mellett az ipar modernizációja is gyors tempóban indul meg a 2020-as évek második

felében. Mivel ez a forgatókönyv is 2050-ig terjed, és a 2050-es klímasemlegességi cél elérésére lett kialakítva, 2040-re már önállóan is 88% körüli nettó ÜHG csökkenést jelzett elérhetőnek. Mindehhez tettük hozzá a Közlemény alapján 2040-re várt változásokat. Meg kell jegyezni ugyanakkor, hogy a PE modell rugalmassága korlátozott, így egyes 2040-re beállított módosítások már 2030-ra is éreztetik hatásukat az eredményekben.

Ahogy a Közlemény alapján uniós szinten 88%-ról 90%-ra történő emelés történt, tehát az eltérés minimális, úgy a hazai elemzésben sincsenek igazán grandiózus változások a Referenciaforgatókönyvhöz képest. **A legfontosabb kiigazítások a Közlemény várakozásainak megfelelően: az e-tüzelőanyagok erőteljes megjelenése, amivel korábban hazánkban egyáltalán nem számoltunk, több hidrogén, még magasabb CCUS és új ipari technológiák alkalmazása, illetve további fogyasztói szokás-változások.**

A **fogyasztói szokásokban** a Közlemény LIFE forgatókönyve szerinti változásokat törekedtünk felvenni.⁴ Ez az ipari termelés 15-25%-os csökkenését is maga után vonja a leginkább energiaintenzív ipari szektorokban, a Referenciaforgatókönyv 2050-es termelési pályáihoz képest (ez még mindig a mai szinttel megegyező vagy némileg magasabb termelés jelent; a többi iparágban pedig megmarad a nagyobb növekedés). Tovább csökkent a fűtési hőfok. A személyközlekedési mennyiség, mód és autónkénti utasszám alakulására nézve már a Referenciaforgatókönyv is megfelelően határozott volt, így további javulást nem vettünk fel. Az étkezési szokásokra nézve sem módosítottuk a Referenciaforgatókönyvet, amely a Közleménynél némileg előrébb is tart 2040-ben (a növénytermesztést viszont extenzívebbre vettük a Közlemény alapján).

A **közlekedés technológiai megoldásait** illetően, a szállítmányozásban kissé tovább erősítettük a módváltást és az egy járműre eső áru mennyiségét. Számításba vettük az e-üzemanyag bekeverést (30%) és tovább erősítettük a hidrogén alkalmazását.

Az **iparban** a Közlemény alapján 2040-re hoztunk előre egyes, a Referenciaforgatókönyvben 2050-ig várt CCUS projektet, de nem az összeset. A technológia-váltásokat is kissé felgyorsítottuk. Megjelenik az e-tüzelőanyagok alkalmazása, illetve megnövekedésre került a hidrogéné.

A Közleménynek az **áramtermelés 2040-ig történő teljes dekarbonizációjára** vonatkozó elképzelései hazánkban is nagyjából elérhetőnek tűnnek a Referenciaforgatókönyv szerint is, az atomenergia várható, illetve a nap- és szélenergia megfelelő erőfeszítések esetén elérhető magas aránya mellett. A kihívást az áramrendszer kiegyensúlyozása jelenti, de ez is kezelhető karbonsemleges módon: áramtárolással, fogyasztói oldali válasszal. A távhő teljes dekarbonizációja inkább 2050-re várható.

2040-es időtávon lényeges a **természetes nyelő kapacitások** magasán tartása (vagyis legalább a LULUCF rendelet 2030-as céljának szinten tartása) és a **mezőgazdasági ÜHG kibocsátások és más környezetterhelés csökkentése egyidejűleg**, amikhez az étkezési szokások megváltoztatása jelentheti a kulcsot (ld. fent).

Mindezen módosításokkal, a PE modell szerint Magyarország képes lehet elérni akár a nettó 90%-os ÜHG csökkentést 2040-ig, de az mind a fogyasztási szokások, mind technológia oldaláról jelentős és alapvető változásokat követel meg.

Az egyes ágazatok modellezett ÜHG kibocsátását az alábbi táblázat foglalja össze.

⁴ Ld. a Közlemény hatásvizsgálatának 2. dokumentuma 40. oldalát.

1. táblázat: Az egyes ágazatok modellezett ÜHG kibocsátásai

	2030	2040	2050
Mezőgazdaság	7,44	3,83	2,68
LULUCF	-6,47	-8,32	-8,24
Közlekedés	8,81	3,27	0,85
Épületek	5,22	1,26	0,07
Ipar	8,48	4,09	2,1
F-gázok	1,64	1,33	1,16
Energiatermelés	7,64	1,46	-0,69
Hulladék és egyéb	3,08	2,25	1,43
Összes (bruttó)	42,31	17,49	7,6
Összes (nettó)	35,84	9,17	-0,64

Az ÜHG kibocsátások alakulása az egyes ágazatokban (millió tCO_{2e})⁵

2040-ben az ország végsőenergia-fogyasztása (az anyagában hasznosított energia-

hordozók nélkül) 136,28 TWh. a megújuló energia aránya 62,38%.

3. Következtetések

Bár hazánknak egy nettó 90%-os ÜHG csökkentési cél önálló teljesítése jelentős változásokat feltételez, az nem elérhetetlen. Ugyanakkor a 2040-es cél uniós szintű kitűzése célszerű a 2050-re tervezett klímasemlegesség biztonságos és igazságos eléréséhez. A Bizottság által javasolt nettó -90%-os 2040-es cél összehangban van az Európai Klímaügyi Tudományos Tanácsadó Testület ajánlásával. Több hazai és nemzetközi [elemzés is bizonyította már](#), hogy az erőteljes klímapolitika pusztán anyagi szempontból is kifize-

tődő, illetve számos járulékos előnnyel jár. Ez alapján **javasolt az uniós szintű 90%-os cél támogatása**. Ehhez fontos az is, hogy Magyarország is, **a Nemzeti Energia és Klímaterv véglegesítése és végrehajtása során kövessen ambiciózusabb klímapolitikát már 2030-ig**, amint ezt korábban javasoltuk, hogy ne tegyen túl nagy terhet a 2031-2040, illetve 2041-2050. közötti évekre az Országgyűlés által kitűzött 2050-es klímasemlegesség céljig vezető út során.

⁵ A PE modell nem tartalmazza az F-gázokat és a mezőgazdasági 3.I leltár-kategóriát, ezért ezeket manuálisan vettük fel, a Referenciaforrásgatőkönnyvel megegyezően.

Felhasznált képek

- 4. oldal, A napelemek környezetbarát energiát állítanak elő a napból, forrás: www.freepik.com;
- 5. oldal, A Földgömb természettel és növényzettel körülvéve, forrás: www.freepik.com;
- 6. oldal, Eső után növekvő palánta, forrás: www.freepik.com;

Impresszum



Fenntarthatósággal és éghajlatváltozással foglalkozó szakmai műhely.
Elemzések, Tanácsadás, Zöld Megoldások

A Green Policy Center azért jött létre, hogy tudományosan megalapozott információk mentén, kiegyensúlyozottan, őszintén és párhovatarozástól függetlenül foglalkozzon a klímaváltozással és egyéb halasztást nem tűrő zöldpolitikai kérdésekkel.

Felelős Kiadó: Green Policy Center
Szerző: Koczóh Levente András
Design: PPERA Creative Studio
Javasolt idézés: Green Policy Center (2024): Az Európai Bizottság 2040-es uniós klímacél-javaslatának a magyar klímaátmenetre gyakorolt hatása. Green Policy Center, Budapest

Kapcsolat:



KOCZÓH LEVENTE ANDRÁS

*klímapolitikai modellezés | EU ETS
ipari zöld átmenet | senior klímapolitikai szakértő*

levente.koczoh@greenpolicycenter.com

+36 70 425 2463

[LinkedIn](#)

GREEN
POLICY CENTER

✉ info@greenpolicycenter.com

🌐 www.greenpolicycenter.com

